

VERONIKA - MIGRÁNY JSOU SVIÁŽA

ÁšterÁ½, 15 Ánor 2022

ZaÁalo to ÁoplnÁ› nenÁ;padnÁ›. NeutuchajÁ-cÁ- bolest hlavy, kterÁ; se má› drÁ¾ela zuby nehty celÁ½ch Á;jest tÁ½dnÁ›. RÁ-Á¾ovÁ©, Á¾lutÁ©, zelenÁ©, modrÁ© ani Á¾Á;dnÁ© jinÁ© tabletky nezabÁ-raly a jÁ; nemusela hledat vÁ½mluvu, kdy¾ jsem nÁ;hodou nemÁ›la chuÁ¥ na sexuÁ;lnÁ- hrÁ;tky, nebo kdy¾ jsem chtÁ›la vypoklonkovat nezvanou nÁ;vÁ;tÁ›vu. Po Á;jesti tÁ½dnech uÁ¾ ta bolest byla otravnÁ;â€i pozdÁ›ji se pÁ™idalo Á;kubÁ;nÁ- v levÁ© stranÁ› obliÁ•eje, bolest oÁ•Á-, nemotornost, zÁ;vratÁ› a jednoho krÁ;snÁ©ho veÁ•era jsem na chvÁ-li oslepla na levÁ© oko.

VydÁ;jenÁ; jsem vyrazila na pohotovost do má-stnÁ- nemocnice, vyÁ•erpanÁ; od bolesti a polomrtvÁ; strachy, co by to mohlo bÁ½t. PanÁ-doktorka se na má› zevrubnÁ› podÁ-vala, zmÁ›Á™ila mi tlak, zeptala se má›, jestli mi bÁ½vÁ; Á;patnÁ› a na mou souhlasnou odpovÁ• mi od stolu vyslovila nepotvrzenou diagnÁzu, Á¾e by to mohl bÁ½t klidnÁ› nÁ;jdor na mozku.

Jeliko¾ jsem se nenachÁ;zela v ohro¾enÁ- Á¾ivota, nebyl dÁ›vod, aby si má› na pohotovosti nechali a jÁ; s diagnÁzou skoro jistÁ© smrti vyrazila domÁ›. UÁ¾ jsem se tedy smiÁ™ovala s tÁ-m, Á¾e umÁ-rÁ;m, ale neustÁ;liÁ© zvracenÁ- mi nedalo prostor k tomu, abych se tÁ-m nÁ›jak zaobÁ-rala.

Nad rÁ;nem mi bylo jeÁ;tÁ› hÁ-Á™, zvracela jsem ji¾ v pÁ›ti minutovÁ½ch intervalech a stateÁ•nÁ› jsem Á•ekala do rÁ;na, kdy se otevÁ™ou brÁ;ny ordinace mojÁ- empatickÁ© obvodnÁ- lÁ©kaÁ™ky, abych s nÁ- probrala svÁ›j nevÁ;jdnÁ-noÁ•nÁ- zÁ;Á¾itek.

VyzbrojenÁ; plastovÁ½m kyblÁ-kem, v nazouvÁ;kÁ;ch, zchvÁ;cenÁ; a vyÁ•erpanÁ; jsem se vydala nÁ;sledujÁ-cÁ- den do ordinace jeÁ;tÁ› pÁ™ed zaÁ•Á;tkem ordinaÁ•nÁ-ch hodin odhodlanÁ; poÁ•kat na schodech, ne¾ se dostanu na Á™adu. Ne¾ jsem dorazila do ordinace, ochrnula mi levÁ; pÁ›lka obliÁ•eje a levÁ; ruka. Zoufale jsem se sna¾ila vyÁ¥ukat Á•Á-slo na zÁ;chranku, ale jeÁ;tÁ› poÁ™Á;d jsem se utÁ›Á;ovala, Á¾e to tÁ™eba nic nenÁ-.

Moje obvodnÁ- lÁ©kaÁ™ka byla troÁ;ku jinÁ©ho nÁ;jzoru. Jakmile má› uvidÁ›la s plastovÁ½m kyblÁ-kem na schodech, jak mi teÁ•e slina po neovladatelnÁ© levÁ© pÁ›lce obliÁ•eje, udÁ›lala to za má›.

Jenom chvilku jsem protestovala, proto¾ mi bylo jasnÁ©, Á¾e tenhle vÁ½let si budu muset zaplatit, neboÁ¥ nenÁ- hrazenÁ½ pojiÁ;Á¥ovnou, ale bylo mi tak zle, Á¾e uÁ¾ mi to vlastnÁ› bylo ÁoplnÁ› jedno.

Dorazili dva feÁ;nÁ- zÁ;chranÁ;Á™i a jÁ; se sna¾ila usmÁ-vat alespoˆ tou funkÁ•nÁ- pravou pÁ›lkou. Jakmile jsem jednomu z nich pozvracela boty, zabila jsem veÁ;kerÁ© Á;jance na nÁ›jakÁ© laÁ;kovÁ;nÁ-. Ale vzal to sportovnÁ› a starostlivÁ› mi otÁ™el zvratky z prvnÁ- i druhÁ© brady.

Po hospitalizaci v nemocnici nĀsledovalo kolo bĀĀnĀ½ch vyĀjetĀ™enĀ-, kterĀj vylouĀila vĀjechny potenciĀlnĀ ohroĀujĀ-cĀ- choroby, ale bolest hlavy neustĀjvala.

PĀ™Ā-Āina mĀĀho Ā¼alostnĀĀho zdravotnĀ-ho stavu byla aĀ¼ smĀĀjnĀ jednoduchĀĀ atypickĀj migrĀĀna.

To jste neĀekali, co?? No, jĀj taky ne. A tak jsem se dostala na dlouhou listinu pacientĀ- neurologie, kam jsem se jakoĀ¼to akutnĀ-pacientka dostala pĀ™ednostnĀ. Pan doktor si starostlivĀ pĀ™eĀetl vĀjechny zprĀjvy z nemocnice, lĀkaĀ™skou zprĀjvu od mĀĀ lĀkaĀ™ky, poloĀ¼il mi nĀkolik otĀjek z k rodinnĀĀ anamnĀze, a pak pĀ™ikroĀil k samotnĀmu vyĀjetĀ™enĀ-.

NejdĀ™Ā-v si chtĀj vyzkouĀjet moje perifernĀ- vidĀnĀ-. Po stranĀjch mĀĀ hlavy, avĀjak z dosahu mĀ½ch oĀĀ- vrtĀj zĀjpĀstĀ-m, jako jazzman, ale jĀj nehnula ani brvou. Po nĀjakĀĀ dobĀ ho to vrtĀnĀ- pĀ™estalo bavit a zeptal se: ĀĚVy to nevidĀ-te?ĀĀ

A jĀj odpovĀdĀla otĀjkou: ĀĚVy nemĀjte napsĀjno v kartĀ, Ā¼e jsem po operaci zelenĀĀho zĀjkalu v obou oĀĀ-ch, a tak mĀjm naruĀjenĀĀ perifernĀ-vidĀnĀ-?ĀĀ Pan doktor chĀjpvĀ kĀ½vnul hlavou a nĀco si poznamenal do poĀĀ-taĀe.

NĀsledovalo vyĀjetĀ™enĀ- pohybovĀĀ aparĀjtu. PevnĀ mĀ uchoopil za rameno a mĀla jsem tlaĀit v protisĀ-le. Tu jsem vykĀ™ikla: ĀĚAu!ĀĀ Doktor se otĀjal: ĀĚCo je ĀjpatnĀ, ublĀ-Ā¼il jsem VĀjm?ĀĀ A jĀj opĀt troĀjku vyĀĀ-tavĀ odpovĀdĀla: ĀĚVy nemĀjte v kartĀ, Ā¼e jsem mĀla tĀĀ¼kĀ½ Āraz ramene a mĀjm utrĀ¼enĀ½ sval?ĀĀ Doktor zmatenĀ kĀ½vnul a opĀt si nĀco poznamenal do poĀĀ-taĀe.

S obavami mi vyĀjetĀ™oval kotnĀ-ky, ale jĀj se uĀ¼ bĀjla Ā™Ā-ct, Ā¼e jsem mĀla kotnĀ-ky nĀkolikrĀjt zlomenĀĀ, dĀ-ky volnoĀasovĀ½m sportovnĀ-m aktivitĀjm, kdy se Ā¼ĀdnĀj neobeĀjla bez Ārazu. Ani toto vyĀjetĀ™enĀ- se neobeĀjlo bez bolestivĀ½ch projevĀ- a pak doktor se napĀ™Ā-mil a zcela vĀĀ¼nĀ se optal: ĀĚKolik Ā¼e je VĀjm let?ĀĀ

JĀj zcela bez zardĀnĀ- odpovĀdĀla: ĀĚOsmnĀjct.ĀĀ

Panu doktorovi se na chvíliĀku zamlĀ¼ely brĀ½le a do poĀĀ-taĀe si poznamenal nĀco o psychiatrickĀĀ diagnĀze a o trpĀnĀ- bludy.

Nakonec shledal, Ā¼e krom jinĀĀho, trpĀ-m opravdu atypickou migrĀĀnou.

DobrĀj zprĀjva je, Ā¼e rozhodnĀ jeĀjtĀ neumĀ-rĀjm.

ChudĀĀek bolavĀj Veronika